

ת"פ (חיפה) 10189-01-24 - מדינת ישראל נ' עבדאללה איוב (עציר),

ת"פ (חיפה) 10189-01-24 - מדינת ישראל נ' עבדאללה איוב , מחוזי חיפה

ת"פ (חיפה) 10189-01-24

מדינת ישראל

נגד

עבדאללה איוב (עציר),

ע"י ב"כ עו"ד איתן און

בית המשפט המחוזי בחיפה

[10.12.2024]

לפני כבוד השופט שלמה בנג'ו

גזר דין

כתב האישום ורקע כללי:

1. הנאשם 1 (להלן: "הנאשם") הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון בביצוע עבירות

בנשק (נשיאה והובלה) - עבירה לפי סעיף 144(ב) רישא וסיפא + סעיף 29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977

(להלן: "חוק העונשין").

2. על פי עובדות כתב האישום בהן הודה הנאשם, בינו לבין ודיע עוסמאן (להלן: "ודיע"), קיים קשר חברות. הנאשם

מתגורר בכפר נחף, וסמוך לביתו יש מוסך לו צמודה חצר. בתאריך 8.12.2023, החזיק הנאשם שלא כדין, אקדח

שחור חצי אוטומטי מתוצרת S&W בקוטר 9 מ"מ, שהוא טעון במחסנית מתאימה, ובתוכה 10 כדורים בקוטר 9 מ"מ.

באותו מועד, קשרו הנאשם וודיע קשרו קשר, לפיו הם יירו על ביתו של תושב הכפר, שביתו נמצא סמוך לבית הקברות

בכפר. במסגרת התכנית ולשם קידומה, הגיע ודיע לביתו של הנאשם באותו ערב, שהוא נושא על גופו אקדח כסוף,

חצי אוטומטי, מסוג FN, עם מחסנית מתאימה ובה 14 כדורים בקוטר 9 מ"מ. סמוך לשעה 23:45, באותו ערב, יצאו

השניים מהמוסך, שהם נושאים עליהם את האקדחים הטעונים במחסניות, כאשר על גופו של הנאשם האקדח השחור,

ועל גופו של ודיע האקדח הכסוף. השניים עטו רעלות על פניהם וכפפות על ידיהם, על מנת להסתיר את זהותם.

3. השניים עשו דרכם לעבר ביתו של תושב הכפר המצוי ליד בית הקברות, שהם נושאים את האקדחים על גופם

ברחובות הכפר, חלק מהזמן תוך כדי ריצה, במשך כ-8 דקות. בשלב מסוים, עברה במקום ניידת משטרתית,

ומשהבחינו בה, נמלטו בריצה מהמקום, וחזרו למוסך. הם הסירו מעליהם את רעלות הפנים והכפפות, והכניסו את

האקדחים לתוך שקית ניילון שחורה, אשר הוכנסה לשקית ניילון שקופה. לאחר מכן, הנאשם לקח את השקית

השקופה והטמין אותה בתוך האדמה בחצר ביתו.

4. להשלמת התמונה יצוין כי ודיע נשפט בפני מותב אחר ונגזר עונשו, בין היתר הוטלו עליו 32 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

תסקיר שירות המבחן:

5. בתסקיר שערך שירות המבחן אודות הנאשם, פורט רקעו האישי של הנאשם, אשר לביצוע העבירה טען הנאשם, כי ודיע, שותפו לעבירה, הפעיל עליו לחץ לבצע את העבירה. לכן, ומתוך מחויבות לחברו ודיע, והקושי לסרב לו, התרצה הנאשם, וביצע את המתואר בכתב האישום המתוקן. שירות המבחן עמד על העמדה הדוֹאֶלית שהפגין הנאשם, בעודו מחד גיסא, מודה בביצוע העבירה, אך מאידך גיסא, מציג עמדה קורבנית-השלכתית, ומטיל את האחריות על שותפו לעבירה. צוין, כי הנאשם התקשה להתבונן במניעיו שעמדו בבסיס ביצוע העבירה. שירות המבחן התרשם, כי קיים מיקוד שליטה חיצוני אצל הנאשם, תוך שאינו ער לדפוסי התנהגות, וממדי הסיכון שיש בביצוע עבירות מסוג זה, הוא היה עסוק במחירים האישיים אותם משלם בגין מעורבותו בביצוע העבירה. ההתרשמות של שירות המבחן היתה כי הנאשם מתקשה להבחין בכשלו התנהגותיים. לכן, בהתחשב בחומרת העבירה ובאופייה, ובהעדר נטילת אחריות לעבירה, ובהעדר קיומן של התובנות הדרושות לתהליך שינוי מעמיק בדפוסי התנהגותו, הפרוגנוזה השיקומית של הנאשם הינה שלילית, ומכאן לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית או שיקומית.

טיעוני הצדדים לעונש:

6. ב"כ המאשימה הגיש טיעונים בכתב (סת/1) וכן את גזר דינו של ודיע (סת/2). נטען, כי אילולא זמינות הנשק והחזקתו, לא היו מתבצעות עבירות אלימות באמצעות הנשק. הודגשה תופעת החזקת נשק בלתי חוקי וסכנותיה. נטען, כי יש להחמיר בעבירות הנשק, על כל נגזרותיה, לרבות החזקה, הובלה ונשיאה כבנדוננו, דבר אשר ישליך על ביצוע עבירות אלימות באמצעות החזקת נשק בלתי חוקי ויצמצמן. עוד עמד ב"כ המאשימה על חומרת מעשיו של הנאשם, תוך שפירט את נסיבות ביצוע העבירה, וציין את חלקו של הנאשם בביצוע העבירה, כאשר לעמדתו, הנאשם נטל חלק משמעותי יותר משותפו בביצועה, הואיל והחזיק בביתו שלו את האקדח, ונשא והוביל עם שותפו את שני האקדחים. בית המשפט התבקש לקבוע מתחם שנע בין 4 שנים ל-7 שנים מאסר בפועל, ולגזור את עונשו של הנאשם ברף הנמוך בינוני של המתחם המוצע, לצד מאסר מותנה משמעותי וקנס כספי.

7. ב"כ הנאשם התייחס בטיעונו לעונש, לנסיבות הביצוע, וטען כי קיים הבדל בין הנאשם לשותפו ודיע. לעמדתו, ודיע בא במגע עם אדם שלישי, קיבל ממנו את הנשקים, כעולה מדבריו של אותו אחר. נטען, כי ניסיונו של ב"כ המאשימה לאבחן בין שני הנאשמים לחומרת הנאשם דכאן, הינו שגוי. לעמדתו, העובדה שאותו ודיע הגיע עם נשק לביתו של הנאשם דכאן, הינה נסיבה מחמירה מהעובדה שהנאשם דכאן הטמין את הנשק בחצרו. לגבי המתחם לו עתרה המאשימה, ציין כי המתחם לו עתר ב"כ המאשימה, מנוגד להנחיות של פרקליט המדינה. בפסיקה חדשה של בית המשפט העליון נפסק בגין נסיבות חמורות יותר, ענישה מקלה יותר. לעמדת הסניגור, על המתחם בעניינו של הנאשם להתחיל ב-18 חודשים מאסר בפועל, וביקש שיוטל על הנאשם עונש בתחתית המתחם בהעדר עבר פלילי. דבר הנאשם:

8. הנאשם הביע חרטה על מעשיו, התחייב שלא לעבור שוב עבירות, אמר שבדעתו להתחתן בקרוב וביקש הקלה בעונש.

דין והכרעה

הערכים החברתיים שנפגעו ומידת הפגיעה בהם:

9. עבירות החזקה ונשיאת נשק בהן הורשע הנאשם, סופן לעיתים מזומנות להביא לשימוש בכלי הנשק, במטרה להביא לקטילתו או לפציעתו של אדם. מכאן שהחשש הממשי לפגיעה בחיי אדם ובשלמות גופו, הוא אימננטי גם בעבירות מהסוג הנדון, גם אם הן אינן נושאות כבנדוננו תוצאה אלימה. מעבר לכך, הן מגלמות פגיעה בשלטון החוק, שעה שיש מי שאוחזים בנשק, ומבקשים להטיל את חיתתם על אחרים בכח הזרוע ללא יראה מהחוק. יפים לענייננו דבריה של כב' השופטת י' וילנר בע"פ 8617/23 פלוני נ' מדינת ישראל (09.07.2024): "בית משפט זה עמד לא אחת על חומרתן של עבירות נשק ועל הצורך הנגזר מכך לנקוט מדיניות ענישה מחמירה בעניינן...מדיניות מחמירה זו מגלמת את האינטרס הציבורי המחייב להרתיע מפני ביצוע עבירות נשק וזאת בשים לב לסיכון הרב הטמון בהן לביטחון הציבור".

מדיניות הענישה הנוהגת:

10. אפתח ואציין, כי לפי פסיקת בית המשפט העליון, ישנו הבדל בין הפסיקה שנהגה עד כה, טרם תיקון 140 לחוק העונשין, אשר קבע החמרה עונשית בדמות של עונש מזערי שלא יפחת מרבע מהעונש הקבוע בצד העבירה, לבין הפסיקה שלאחר התיקון (ראו דברי כבוד מ"מ הנשיא השופט עמית בנקודה זו בע"פ 1693/23 אסלאם אבו אחמד נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (3/12/23)). הגישה המסתמנת של בית המשפט העליון במיוחד בעת האחרונה, לאחר תיקון 140 לחוק העונשין, והאלימות הגואה בעבירות מסוג זה, קוראת להחמרה משמעותית בענישה הנוגעת לנשק. להלן אסקור פסיקה מהעת האחרונה:

· ע"פ 7971/23 אגבריה נ' מדינת ישראל (26.5.2024) - הנאשמים הורשעו בביצוע בצוותא עבירות של נשיאת והובלת נשק. זאת, לאחר שבשעת לילה נסעו הם (יחד עם אחר) ברכב באום אל פחם. המשיב 1 נהג ברכב והמשיב 2 ישב לצדו, תוך שהם נושאים ומובילים ברכב תיק בד ובז תת מקלע מאולתר טעון במחסנית שבה עשרה כדורים, וכדור נוסף בבית הבליעה של הנשק. נמצאו בתיק, בין היתר, גם תשעה כדורים, כפפה שחורה וכפיה. ברכב היה מצוי גם כובע גרב שחור ובו פתחים לעיניים. לאחר שבית המשפט המחוזי קבע כי מידת שליטתו של הנאשם 2 הייתה ישירה מזו של המשיב 1, קבע הוא מתחם עונש הנע בין 14-24 חודשי מאסר בפועל בעניינו של המשיב 1. בעניינו של המשיב 2 נקבע מתחם עונש שנע בין 24-48 חודשי מאסר. לבסוף, השית בית המשפט המחוזי עונש בתחתית המתחם שנקבע בעניינו של כל אחד מהמשיבים, לצד עונשים נלווים. בית המשפט העליון דחה את ערעורו של המשיב 2 על חומרת העונש וקיבל את ערעור המדינה, בין היתר, באופן שעונש המאסר של כל אחד מהמשיבים הועמד על 32 חודשי מאסר בפועל.

· ע"פ 5602/22 מדינת ישראל נ' פלוני (14.9.2022) - המשיב הורשע בביצוע עבירות של נשיאת נשק, הפרעה לשוטרי במיליו תפקידו, וכן כניסה ושהייה בישראל בניגוד לחוק. דובר בתושב ג'נין אשר על אף שאינו מורשה כניסה לישראל, שהה ברכב בעיר אום אל פאחם, כשהוא נושא על גופו אקדח חצי אוטומטי עם מחסנית וכדורים תואמים. הוא נהג ברכב והתבקש על ידי שוטרים לעצור לבדיקה. המשיב יצא מהרכב כשהוא נושא את הנשק והחל להימלט. המשיב לא שעה לקריאת השוטר אשר רדף אחריו וצעק לעברו לעצור, ואחרי שנתפס נאבק בשוטר. על המשיב הושתו בבית המשפט המחוזי 18 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים. בית המשפט העליון קיבל את ערעור המדינה על קולת העונש ופסק: "... מתחם הענישה הרגיל שראוי לקבוע לנאשם בגין נשיאה בלתי חוקית של נשק חם במרחב הציבורי נע בין 30-42 חודשי מאסר בין סורג ובריה (לצד עונשים נלווים בדמותם של מאסר על תנאי וקנס)..." בסופו של דבר, ומשערכאת הערעור אינה ממצה את הדין עם הנאשם, העמיד בית המשפט את עונש המאסר על 28 חודשים.

· ע"פ 4840/23 עואד עמראן נ' מדינת ישראל (10.07.2024) - הנאשם הורשע בעבירה של החזקת נשק לפי סעיפים 144(א) רישא וסיפא ו-144(ג) לחוק העונשין, התשל"ז-1977. בית משפט קמא קבע מתחם עונש הולם שנע בין 20-40 חודשי מאסר בפועל. בית משפט גזר על הנאשם 30 חודשי מאסר. ערעורו לבית המשפט העליון התקבל והופחת עונשו ל-22 חודשי מאסר בפועל. הטעם לכך: השפיטה היתה עובר לפסיקה הנוהגת עובר לתיקון 140 לחוק (אשר בעקבותיו חלה החמרה משמעותית בענישה), היה שנה וחצי באיזוק, ניהול המשפט גרם לזיכוי מעבירות אחרות, נעדר עבר פלילי ונורמטיבי.

· ע"פ 4303/22 אמיר אבו גאנם נ' מדינת ישראל (06.12.2022) - הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של הובלה ונשיאת נשק לפי סעיף 144(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977. הנאשם נעצר על ידי המשטרה כאשר על גופו אקדח חצי אוטומטי מסוג D.D.G9 מ"מ פרבלום, ובתוכו מחסנית ריקה המתאימה לאקדח, מוסלקים בבד תקרת הרכב, מעל מושב הנוסע. בית משפט ציין בגזר דינו כי משעה שקיימת הסכמה עונשית חלקית בין הצדדים בה נקבע טווח ענישה מוסכם, גזר על הנאשם 31 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. ערעורו של הנאשם לבית המשפט העליון נדחה. נסיבות ביצוע העבירה:

11. לפי נסיבות המקרה, הנאשם ושותפו וודיע, הגו יחד כיצד לירות על ביתו של תושב הכפר. הם הצטיידו באקדחים טעונים. הם עטו רעלות על פניהם וכפפות על ידיהם, על מנת להסתיר את זהותם, ועשו פעמיהם לעבר ביתו של אותו אחד, על מנת להוציא מן הכוח אל הפועל את תוכניתם העבריינית. אלא שיד הגורל התערבה וסיכלה את תוכניתם - בעודם עושים דרכם ליעדם, עברה במקום נידת משטרה, ומשהבחינו בה נבהלו ונמלטו מהמקום.

12. מידת האשם של הנאשם גבוהה למדי בהיותו שותף מלא לתכנון המעשה העברייני על מרכיביו והוצאתו מן הכח אל הפועל. יתרה מזאת, כאשר נס מהמקום יחד עם שותפו, הטמין הנאשם את שני הנשקים הטעונים, בחצר ביתו "לעת מצוא", מה שמרמז על הדומיננטיות שלו מבין השניים נוכח השגת שליטה מלאה על שני הנשקים, וזאת מבלי להמעיט מחומרת חלקו של ודיע שהגיע אל הנאשם כשעל גופו נשא אקדח. הנזק הפוטנציאלי שנמנע עקב יד המקרה וסיכול תוכניתם העבריינית של השניים, הוא ירי על ביתו של אותו תושב, שבנקל יכול היה לגלוש לקיפוד חיי אדם או פגיעה אנושה בו.

מתחם העונש ההולם:

13. לאחר שנתתי דעתי לנסיבות מעשי הנאשם, מידת הפגיעה בערכים המוגנים הערכים, מדיניות הענישה הנוהגת, נסיבות ביצוע העבירה, בדגש על הנסיבות לחומרה המאפיינות את המעשה, מצאתי לקבוע מתחם שנע בין 32 לבין 48 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה וקנס כספי.

14. אין תשתית ובסיס לחרוג מהמתחם לחומרה או לקולא, מה גם שהתסקיר שהוגש לא מלמד על אופק שיקומי ומחדד את המסוכנות הנשקפת מפני הנאשם.
נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה:
15. הנאשם יליד שנת 2003, אין לו הרשעות קודמות, הוא הודה בכתב האישום המתוקן, חסך זמן שיפוטי והביע חרטה על מעשיו.
16. נתתי דעתי לנסיבותיו האישיות כפי שפורטו בתסקיר, אך יחד עם זאת, גם לעמדת שירות המבחן אודות העדר תובנות מצידו דבר המשליך על מסוכנותו.
העונש המתאים :
17. לפי פסיקת בית המשפט העליון והוראת המחוקק, צו השעה הוא להחמיר בענישה בגין עבירות נשק תוך מתן משקל בכורה לשיקולי הרתעת היחיד והרבים (ע"פ 2482/22 מדינת ישראל נ' קדורה, פסקאות 5-6 (14.4.2022); ע"פ 5602/22 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 15 (14.9.2022); ע"פ 5813/21 ג'בארין נ' מדינת ישראל, פסקה 14 (31.5.2022)). אשוב ואזכיר כי לפי תיקון 140 לחוק העונשין, מצוות המחוקק היא כי העונש המזערי לעבירה מסוג זה, לא יפחת מרבע העונש הקבוע בצידה, ובכללם עונש צופה פני עתיד, אלא אם קיימים טעמים מיוחדים שיירשמו (סעיף 144(ז) לחוק העונשין). לפי הפסיקה, עונשים אלה באים לבטא את רמת הענישה הראויה בעבירות מסוג זה, ממנה יש לגזור את העונש הראוי במקרה הפרטני, תוך זיקה עניינית לחומרת העבירה (ראו ע"פ 147/21 מדינת ישראל נ' ביטון, שם בפסקה 8, (2021)), ותוך מתן משקל לנסיבותיו האישיות של הנאשם, בקביעת העונש בתוך מתחם העונש ההולם.
18. המעשה שעשה הנאשם חמור ביותר היה בו כדי לסכן חיים ודרש תעוזה רבה. נסיבות הביצוע מעידות על דרגת אשם גבוהה למדי, המחייבת הלימה עונשית ראויה. אמנם, תוצאת המעשה, הסתכמה "רק" בהובלה ונשיאת הנשקים בצוותא, אך היה זה בשל עיתוי סיור הניידת המשטרה ולא בשל יוזמת הנאשם. כאמור, לפי הפסיקה יש להתחשב בפוטנציאל הנזק, החזקה ונשיאת נשק במרחב הציבורי מובילה לא אחת לעבירות אלימות מהחמורות שיש. יש להפגין אפס סבלנות כלפי החזקה ונשיאת נשק במרחב הציבורי, ולתת דגש מיוחד בסוג זה של עבירות לשיקולי הרתעת היחיד והרבים.
19. לצד כל אלה עומדים לימין הנאשם הודאתו המיידית בכתב האישום המתוקן, חרטתו שנשמעה הכנה, גילו והעדר עבר פלילי.
20. כמו כן, יש לתת משקל לעונש שנגזר על ודיע שותפו של הנאשם, לאור כלל אחדות הענישה, במיוחד כאשר מדובר בנסיבות ונתונים כמעט זהים. לפי עיקרון זה, במצבים דומים מבחינת אופי העבירות, עובדותיהן ונסיבותיהם האישיות של הנאשמים, ראוי להחיל, שיקולי ענישה דומים (ע"פ 3065/15 חסין נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 11 (26.6.2016)). במיוחד שעה שמדובר בנאשמים המורשעים במסגרת אותה פרשה, שאז מקבל עיקרון זה משנה תוקף (ע"פ 5769/14 אלרואי נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 16 (20.9.2015)). אמנם, מדובר בשיקול אחד מבין מכלול השיקולים העונשיים הרלוונטיים לגזירת העונש, אך בנסיבות כמו הנסיבות דנן, יש לו משקל ממשי (ע"פ 5080/15 עביד נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 15 (10.3.2016)).
21. אשר על כן, בהינתן מכלול השיקולים העונשיים הרלבנטיים לנדונו לחומרה ולקולא, נמצא למקם את עונש המאסר שיוטל על הנאשם בחלק התחתון של מתחם העונש ההולם, אם כי לא בתחתיתו, נוכח חומרת התופעה ונפיצותה, לצד מאסר מותנה וקנס הולמים.
אשר על כן, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים :
א. שלושים ושתיים (32) חודשי מאסר בפועל שימנו מיום מעצרו של - 9.12.2023.
ב. שניים עשר (12) חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו, שלא יעבור כל עבירת נשק מסוג פשע.
ג. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו, שלא יעבור כל עבירת נשק מסוג עוון.
ד. קנס בסך של - 3,500 ₪ אשר ישולם תוך 60 ימים מהיום. ניתן לשלם את הקנס כעבור שלושה ימים מיום גזר הדין, באחת מן הדרכים הבאות: באתר המרכז לגביית קנסות WWW.ECA.GOV.IL או בטל" * - **** באמצעות כרטיס אשראי או במזומן בבנק הדואר בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשובר תשלום).
ה. צו חילוט - הנשקים מושא כתב האישום יחולטו לכשגזר הדין יהפוך חלוט.
זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום.
ניתן היום, ט' כסלו תשפ"ה, 10 דצמבר 2024, בהעדר הצדדים.